

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1504/2023.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.636.515/2022/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselő (dr. Veres István Ügyvédi Iroda) útján a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.636.515/2022/6. számú ítélete ellen – a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.P.52.753/2021/17-II. számú ítéletére is kiterjedően – terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt 2023. június 26-án, a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján az Alkotmánybírósághoz. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó 2023. október 17-én – a főtítkár felhívására – kiegészítette és egységes szerkezetbe foglalta. A panaszbeadvány a támadott bírói döntést az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével és a 28. cikkel tartotta ellentétesnek.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszból és a mellékletként csatolt dokumentumokból megállapítható, hogy az alapügy (devizaszerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított per) tárgya egy az indítványozó mint adós és egy bank mint hitelező között létrejött deviza alapú (CHF alapú) kölcsönszerződés – árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelensége, illetve elégtelensége miatti – érvénytelenségével kapcsolatos jogvita volt.
- [3] A bíróság által megállapított tényállás szerint az indítványozó és a bank 2007. november 9-én írtak alá közjegyző előtt kölcsönszerződést 4 500 000 Ft összegű kölcsönről. A bank a szerződést 2017. április 18-án felmondta, és a követelést egy zrt. (a III. r. alperes) részére engedményezte, amely részére az indítványozó azóta is fizetéseket teljesít. Az indítványozó azt állította, hogy a hitelt a fix, havi egyenlő összegű törlesztőrészek miatt választotta, amelyek teljesítését – akkori számítása szerint – hosszú távon is ki tudta volna gazdálkodni. Elmondása szerint a bankkal

történt megbeszélések alkalmával és a szerződés aláírásakor nem volt szó arról, hogy a kölcsönszerződés deviza alapú lenne, sem arról, hogy ez milyen kockázatokat rejt magában, illetve a bank üzletszabályzatát sem ismertették vele. Kitért arra is, hogy a bank pénzügyi kockázatok feltárásával foglalkozó csoportja sem tárt fel őt illetően semmilyen kockázatot, ezért ő kételyek nélkül írta alá a szerződést.

- [4] Az indítványozó a keresetében azt kérte, hogy a bank által nyújtott elégtelen tájékoztatás miatt a bíróság állapítsa meg a kölcsönszerződés érvénytelenségét, és az ítélethozatalig terjedő időszakra azt nyilvánítsa érvényessé a keresetlevélben megjelölt – tisztességtelennek tartott – kikötések érvénytelensége mellett. Kérte továbbá – a szerződés teljes érvénytelenségének jogkövetkezményeként –, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a Kúria ún. devizahiteles érvénytelenségi perek jogalkalmazási gyakorlatát vizsgáló Konzultációs Testületének 2019. június 19-ei ülésén tett megállapításaival összhangban a szerződést illetően a deviza-forint átváltási árfolyam a felvétel időpontjában érvényes összegben maximalizált árfolyamnak felel meg, míg a szerződésben rögzített kamatmérték (a forintosítási fordulónapig) változatlan marad. Az indítványozó a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) és a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: régi Hpt.) több rendelkezése, valamint az Európai Unió Bírósága több döntése alapján azt is sérelmezte, hogy részére a bank nem adott át egy eredeti példányt a szerződésből, illetve az üzletszabályzatból (amely így nem is vált a szerződés részévé); továbbá a szerződés akarathibában szenved, jogszabály megkerülésével került megkötésre, az árfolyamrést alkalmazó (és az indítványozóval nem ismertetett) része tisztességtelen, nem készült kockázatteltáró nyilatkozat, illetve a szerződés több, tételesen felsorolt pontja önmagában is érvénytelen. Állítása szerint ezen felül a szerződés a régi Hpt.-be ütköző módon nem tartalmaz meghatározott teljes hiteldíj mutatót, valamint a kamatdíj és egyéb díjak sincsenek megfelelően meghatározva benne.
- [5] A bank (mint alperes) a kereset elutasítását kérte, különösen arra hivatkozással, hogy a szerződés kifogásolt pontjai nem tisztességtelenek, nem érvénytelenek; készült előzetes – és az indítványozó által külön okiratban aláírt – kockázatteltáró nyilatkozat, az üzletszabályzatot az indítványozó megkapta és ezt alá is írta, illetve a közjegyző előtt aláírt szerződésből az aláírásakor kapott egy kiadmányt. Állította továbbá azt is, hogy a teljes hiteldíj mutató és a kamat jogszerűen meg van határozva a szerződésben.
- [6] 2.1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2022. szeptember 29-én kelt, 11.P.52.753/2021/17-II. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította.
- [7] Az indokolásban a bíróság rögzítette, hogy az indítványozó számos, a szerződés érvénytelenségével kapcsolatos kifogásához sem tényállítás, sem jogi indokolás, sem konkrét kereseti kérelem nem kapcsolódik, ezért ezek önmagukban nem vizsgálhatók. Az indítványozó keresete valójában csak egyetlen részletesen kifejtett kérelmet

tartalmaz, az árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelenségéről és elégtelenségéről. Ezzel kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy a közjegyzői okirat 1. oldala rögzíti, hogy az érintett szerződés egy ingatlan jelzálogjoggal biztosított, devizában nyilvántartott jelzálog típusú kölcsönszerződés. A 2. oldalon az indítványozó azt is tudomásul vette, hogy részére CHF-ben nyilvántartott jelzáloghitelt nyújtanak; a kölcsön, az ügyleti kamat, a kezelési költség, a késedelmi kamat és egyéb költségek is CHF-ben kerülnek megállapításra. A szerződés V.4. pontjában az indítványozó tudomásul vette, hogy a deviza-forint árfolyam piaci mozgásából adódóan felmerül a veszteség kockázata, ami a törlesztőrészletek akár jelentős mértékű emelkedését is okozhatja, ennek vagyoni kihatásait pedig teljes mértékben neki kell viselnie. A bank csatolta továbbá a 2007. augusztus 30-án kelt kockázatfeltáró nyilatkozatot is, amely ugyancsak alátámasztotta, hogy az indítványozónak tudnia kellett arról, hogy devizában nyilvántartott hitelt vesz fel, és hogy az árfolyamváltozás milyen kockázatot rejt magában.

- [8] A kockázatfeltáró nyilatkozat 2007. augusztus 30-ai aláírása és a szerződés 2007. november 9-ei aláírása között eltelt több, mint két hónapnyi idő elegendő volt arra, hogy az indítványozó az iratokat áttekintse, esetlegesen felmerülő kérdéseit a bank munkatársainak feltegye, a döntését mérlegelje. A bíróság azonban az indítványozó személyes meghallgatása, és tanúk meghallgatása alapján azt a következtetést vont le, hogy az indítványozó számára csak az volt lényeges, hogy olyan hitelt válasszon, amelynek havi törlesztőrészletét ki tudja fizetni. Az indítványozó elismerte, hogy a szerződést ugyan nem olvasta el, de aláírta, és azt, valamint a közjegyzői okiratot is megkapta. Az indítványozó testvére pedig úgy nyilatkozott, hogy a bank ezt a hitelt ajánlotta neki is, de ő nem vette fel, mert ismert volt előtte, hogy a hitel CHF alapú.
- [9] A bíróság megállapítása szerint a kockázatfeltáró nyilatkozat és a szerződés V.4. pontja alapján az észszerűen figyelmes, körültekintő fogyasztó értékelhette a szerződésből eredő esetleges gazdasági következményeket. Az árfolyamkockázati tájékoztató léte önmagában cáfolja azt, hogy az árfolyamkockázat ne lett volna valós; illetve a megfogalmazásából az is kitűnik, hogy nincs felső határa annak, hogy ez milyen mértékű változást okozhat.
- [10] Utalt a bíróság arra is, hogy a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény szabályai értelmében a tisztességtelenség minősített árfolyamrész kikerült a szerződésből, így annak tisztességtelensége már nem vizsgálható. Az indítványozó a 2/2014. számú PJE határozatban foglaltak szerint nem tudta bizonyítani, hogy a banktól tévesnek vagy valótlanul bizonyult tájékoztatást kapott, sőt az írásbeli tájékoztató kézhezvételét követően kérdései sem voltak. A bíróság az indítványozó egyéb, jogi indokolást nem tartalmazó hivatkozásait illetően rámutatott, hogy az üzletszabályzat a szerződés

részévé vált, a teljes hiteldíj mutató mértékét pedig tartalmazza a szerződés. Mindezek miatt az indítványozó keresetét elutasította.

- [11] 2.2. Az elsőfokú ítélet ellen az indítványozó fellebbezést nyújtott be, amely alapján eljárva azonban a Fővárosi Törvényszék a 2023. május 4-én kelt, 42.Pf.636.515/2022/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [12] A másodfokú bíróság csak a fellebbezéssel érintett, árfolyamkockázat adós általi viselésére vonatkozó rendelkezés tisztességtelenségét érintő indokolási részt bírálta felül, az indítványozó által nem fellebbezett egyéb hivatkozásokat nem érintette. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását kiegészítve a másodfokú bíróság rámutatott, hogy a szerződés V.4. pontjában az indítványozó – a fent írtak szerint – tudomásul vette, hogy a deviza-forint árfolyam piaci mozgásából adódóan felmerül a veszteség kockázata; a szerződés futamideje alatt a folyósításkori árfolyamhoz képest – a forint árfolyamának gyengülése esetén – a devizában megállapított törlesztőrészletek forintban megfizetendő ellenértéke akár jelentősen is emelkedhet. Az indítványozó tudomásul vette, hogy e kockázat vagyoni kihatásait teljes mértékben ő viseli. Az aláírt kockázatfeltáró nyilatkozat szerint az indítványozó tudomással bírt arról, hogy a kölcsönszerződésben rögzített deviza árfolyam napról napra változik, bármilyen irányban és bármilyen mértékben, ezért az esedékesség napján megfizetendő törlesztőrészlet forintban kifejezett összege előre nem megállapítható. A kiegészített tényállás alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az indítványozónak volt elég ideje a kockázatfeltáró nyilatkozat áttanulmányozására és értelmezésére, a szerződésben foglalt árfolyamkockázati tájékoztató pedig megfelelő volt, nem minősül tisztességtelennek, és a kölcsönszerződés ezen okból nem érvénytelen.
- [13] 3. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.636.515/2022/6. számú ítélete ellen – a Pesti Központi Kerületi Bíróság 11.P.52.753/2021/17-II. számú ítéletére is kiterjedően – alkotmányjogi panaszt nyújtott be, kérve annak megsemmisítését. Kérte továbbá azt is, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az elsőfokú bíróságot a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztésére. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseiként a XXVIII. cikk (1) bekezdését és a 28. cikket jelölte meg.
- [14] A tényállás és a pertörténet ismertetését követően az indítványozó hosszan idézett a Kúria elnökének „A tisztességes eljáráshoz való jog bírósági aspektusból” című tanulmányából, valamint az Alkotmánybíróság elnökének „A tisztességes eljáráshoz való jog újabb kihívásai” című cikkéből. Ezután arra hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 1:3. § (1) bekezdését, 1:4. § (1)–(2) bekezdéseit, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 369. §-át, ezért a támadott ítéletek nem feleltek meg sem az anyagi, sem az eljárási normáknak, így megsértve a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jogot. Az alkotmányjogi

panasz szerint továbbá az ügyben eljáró bíróságok mellőzték az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazását, így nem érvényesülhettek a releváns jogszabályok céljai. Ennek alátámasztására az alkotmányjogi panasz hosszú részleteket idézett a Kúriának „Az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazása a gyakorlatban” tárgykörre felállított joggyakorlat-elemző csoportjának összefoglaló véleményéből. Az Alaptörvény 28. cikkének megfelelő jogértelmezés figyelmen kívül hagyása, valamint az ügyre irányadó jogi normák mellőzése miatt – az indítványozó szerint – a támadott bírói döntés *contra constitutionem* önkényessé vált.

- [15] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme körében az alkotmányjogi panasz azt tartalmazza, hogy a bíróság az ügy tényállásának egyes elemeit mellőzte, ami miatt nem érvényesülhetett a fegyverek egyenlőségének elve. (Amely elv a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik eleme, és a lényege, hogy a perbeli felek lehetőségei és esélyei között egyensúly álljon fenn, a perben a felek azonos lehetőségekkel vegyenek részt.)
- [16] Az indítványozó a 72/2009. (VII. 10.) AB határozatra utalással azt is fejtegette, hogy büntetőeljárásban a „funkcióhalmozódás” – vagyis azon eset, amikor a bíró az ítélkezésen kívüli, a vizsgálattal vagy a váddal kapcsolatos feladatokat is ellát – jogos kételyeket ébreszt a bíróság pártatlanságával kapcsolatban. Meglátása szerint ez a polgári eljárásra is igaz. Az alkotmányjogi panasz szerint a bírósági eljárásnak minden mozzanatában meg kell felelnie a Pp.-ben foglalt alapelveknek; az Alkotmánybíróságnak pedig vizsgálnia kell a megállapított tényállást, a bizonyítékok mikénti mérlegelését és az anyagi jog értelmezésének helyességét.
- [17] A támadott döntések fenntartása alaptörvény-ellenes helyzetet teremtene, az indítványozónak súlyos károkat okozna, méltánytalan és igazságtalan lenne, ezért az indítványozó kéri azok megsemmisítését.
- [18] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntenie kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [19] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [20] 5. Az indítványozó – a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.636.515/2022/6. számú ítélete átvételének időpontjához képest – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott

hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapeljárásban felperes volt – fennáll. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott – megjelölve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését –, továbbá a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

- [21] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek – az alábbiak szerint – nem tesz eleget.
- [22] 6.1. Megfelel az alkotmányjogi panasz a határozott kérelem alábbi kritériumainak: Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; *b)* az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy a bíróságok egyes anyagi és eljárási jogi szabályokat nem vettek figyelembe, nem az általa helyesnek vélt jogértelmezést követték, helytelenül mérlegeltek és önkényes döntést hoztak]; *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést (a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.636.515/2022/6. számú ítélete); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) bekezdés, 28. cikk]; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [23] Az Alaptörvény 28. cikke kapcsán az Alkotmánybíróság rámutat, hogy az nem alapjogot tartalmaz, hanem a bíróságok felé fogalmaz meg a tevékenységükre irányulóan elvárásokat. Az abban foglaltak tehát egyedi érintett vonatkozásában megvalósuló alapjogsérelemhez nem vezethetnek, arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [89]; 3059/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3317/2017. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [20]; 3039/2019. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [24] 6.2. Nem felel meg az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerinti kritériumnak, amely szerint a kérelemnek egyértelműen meg kell jelölnie az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.
- [25] 6.2.1. Egyrészt azért nem felel meg az alkotmányjogi panasz ennek a befogadási feltételnek, mert az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit az indítványozó mindössze beidézte, de a megemlítésükön – és a bíróságok jogértelmezésének kritikáján – kívül azokat nem hozta összefüggésbe a támadott bírói ítélettel, nem fejtette ki, hogy az Alaptörvényben biztosított joga sérelmét mi okozza – vagyis az Alkotmánybíróság által vizsgálható, konkrét, alkotmányjogilag releváns indokolást nem adott elő {hasonlóan: 3183/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [23]; 3556/2021. (XII. 22.) AB

végzés, Indokolás [24]; 3252/2022. (V. 18.) AB végzés, Indokolás [23]; 3550/2023. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [43]}.

- [26] 6.2.2. Másrészt nem felel meg az alkotmányjogi panasz e befogadási feltételnek a következők miatt sem. Az indítvány igen terjedelmesen idéz különböző szakmai tanulmányokból, értekezésekből, az Alkotmánybíróság különböző döntéseiből, jogszabályokból, valamint az indítványozó saját korábbi perbeli nyilatkozataiból és a fellebbezésből. Az ilyen módon összeállított indítványból – azt a tartalma szerint értékelve – az tűnik ki, hogy az indítványozó az egybehangzó bírói döntéseket hiányosnak, önkényesnek és helytelen jogértelmezésre alapítottak tartja. Nem fogadja el a bíróságok megérvelt, jogszabályi hivatkozásokkal és közjegyzői okirati bizonyítékkal alátámasztott következtetését az árfolyamkockázati tájékoztatás megtörténtéről, és arról, hogy az nem volt sem téves, sem valótlan tartalmú. Amint arra az Alkotmánybíróság már korábban, egy hasonló témájú alkotmányjogi panasz-ügyben rámutatott: „A mégoly terjedelmes, szerteágazó területekről összeválogatott szakmai anyagokat vegyítő beadvány sem helyettesítheti a támadott bírói döntésre irányuló, releváns, konkrét (az Alkotmánybíróság által vizsgálható) alkotmányjogi indokolást tartalmazó, és a határozott kérelem Abtv.-ben rögzített kritériumainak megfelelő indítványt. A [...] bíróságok egybehangzó, megindokolt megállapításainak a tagadása, a bank tisztességtelennek tartott eljárásának a kifogásolása, a deviza alapú kölcsönszerződés jellegzetességeinek, valamint az árfolyamkockázatnak az eltérő értelmezése [...] nem értékelhető – az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti – indokolásnak arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.” {3550/2023. (XII. 21.) AB végzés, Indokolás [45].}
- [27] 6.3. A benyújtott alkotmányjogi panasz valójában az ügyben hozott, és az indítványozó által rá nézve kedvezőtlennek tartott bírósági döntések – tényállás-megállapítással, az alkalmazandó jogszabályok kiválasztásával, a bizonyítási eljárással és a bizonyítás eredményével kapcsolatos – tartalmi, és nem alkotmányossági kritikája. „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a alapján azonban az Alkotmánybíróságnak – amint ezt már több döntésében is következetesen kifejtette – nem feladata a konkrét jogvitákban való ítélezés, így a tényállás feltárása, a bizonyítási eljárás, azaz a bizonyítási eszközök körének megállapítása, és az ezekből nyert bizonyítékok értékelése nem tartozik az alkotmánybírósági eljárás körébe. Az Alkotmánybíróságnak kizárólag arra van hatásköre, hogy alkotmányossági szempontból vizsgálja felül az eléje tárt bírói döntést, és kiküszöbölje az azt érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet” {3152/2019. (VI. 26.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [28] Az Alkotmánybíróság az indítványozó azon hivatkozása kapcsán, amely szerint a támadott bírói döntés *contra constitutionem* volna, megjegyzi azt is, hogy „[...]”

»önmagában egy *contra legem* ítélet még nem szükségképpen alaptörvény-ellenes (*contra constitutionem*) ítélet. Kivételesen, kellően súlyos esetekben azonban egy *contra legem* jogalkalmazás is felemelkedhet alkotmányjogilag értékelhető szintre, és a bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapításához vezethet.« {29/2021. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [28]; 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]}. A 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az ügyben a bíróság *contra legem* jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági sérelem szintjére: a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe, döntésének ezt a mozzanatát nem indokolta meg, s döntését ehelyett egy olyan bírói joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó kifejezetten hatályon kívül helyezte.” {3044/2022. (I. 31.) AB végzés, Indokolás [28]; 3475/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [29]} E három feltétel érdemi vizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi érvelést az alkotmányjogi panasz nem adott elő, mindössze a támadott jogerős ítélet megállapításait vitatta.

- [29] 7. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglaltakra, visszautasította, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján.
- [30] 8. Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította, ezért az indítványozó azon kéréséről, hogy hívja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, nem kellett döntenie {3328/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [23]; 3356/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [24]; 3117/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [24]; 3475/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [38]}.

Budapest, 2024. április 9.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró